

همچنانکه قرارگذا رده شده بود بررسی برنا مه و ترکیب دولت دلخواه را دیکال مآب های برکرسسی قدرت نشسته این میراث خواران انقلاب از روزیکشنبه ۱۳۶۰/۵/۲۵ در مجلس شورا آغا زشد .

بررسی کوتاهی از آنچه بعنوان " برنا مه دولت " ارائه شد بخوبی درستی این پیش بینی را که هرگز چنین دولتی نمیتواند برنا مه سنجیده ای برای رها ئی ایران و انقلاب ازین بست کنونی داشته باشد نشان داد .

در این برنا مه یک مقدمه اصلی و دست کم سه مقدمه فرعی آمده است که گذشته از تکراری بودن در بعضی از قسمتها در تناقض آشکار با یکدیگر میباشد . ریز برنا مه های وزارتخانه های گوناگون نیز با یکدیگر ناهم آهنگ و در حقیقت یک رشته کلی باقی پیرامون نابسامانیها میباشد که در بیشتر موارد حتی اشاره ای به اساسی ترین دشواریهای کشور ندارد تا چه رسد به تعیین راه چاره برای از میان بردن آنها .

پیرامون جنگ با دولت نژاد گرای بعث عراق و بی آمدهای شومی که داشته و بزرگترین بغرنجها را برای کشور پدید آورده است در این برنا مهی پر از لفظ پردازیهای " مکتبی " ! به هیچوجه سیاست روشنی اتخاذ نگردیده و نه در " خط مشی کوتاه مدت " و نه در " خط مشی درازمدت " وزارت دفاع ملی حتی یکبار هم از آن نامی به میان نیامده است .

بهمین ترتیب ، گوئی در این جنگ خانمانسوز نه کسی آواره شده نه جایی ویران گردیده ، زیرا در برنا مه وزارت کشور و برنا مه وزارت مسکن و شهرسازی هیچ طرحی برای یاری دادن به آوارگان یا بازسازی ویرانیها وجود ندارد .

در برنا مه وزارت امور خارجه ذکر گردیده " سیاست خارجی دولت جمهوری اسلامی بر اساس رچعت به آموزه های اسلامی منبعث از " وحی " و " سنت " و " ولایت فقیه " شکل خواهد گرفت و روابط جمهوری اسلامی با سایر ملل و دولتها در چهارچوب نظام ارزشی اسلام تنظیم خواهد گشت و سپس آسمان وریسمان از گوشه و کنار جهان بهم بافته شده تا خیلی بنیادی جلوه داده شود ، نیز از تجا و زعراق بسه کشور که هم اکنون بشدت ادا مه دارد کوچکترین یادی نگردیده و بنظر میرسد این وزارتخانه هیچ وظیفه ای در بازگویی به حق بودن سیاست ایران در زمینه جنگ برای خود نمیشناسد .

در این برنا مه بی سروه بار دیگر دشواریهای بزرگ ما نند فلج کلی اقتصاد ، کاهش تولید ، ورود سیل آسای کالاهای خارجی ، از میان رفتن ذخیره ارزی ، بیکاری و گرانی فزون از اندازه که مردم را دچار فقر سیان کرده و کشور را در آستانه فروپاشیدگی قرار داده است بگونه ای بسیار سطحی برخورد شده و وزارتخانه های دارای تعهد نسبت به این موضوعها حزبیشنهای خام آنها برای درازمدت چیزی عرضه نکرده اند و میتوان گفت چنین درمانهایی اگر بدر بد بخور هم باشد ! نوشدارو بعد از مرگ " سهراب " خواهد بود .

در برنا مه وزارت آموزش و پرورش و نیز وزارت آموزش عالی که در صولآن جمله هائی چون " توجه به

اسلامی کردن و تعمیم اصول تربیتی و بینشی اسلامی " و جایگزینی نظام معروف (نظام ارزشی اسلامی والهی) به جای نظام منکر (نظام ارزشی طاغوتی والحادی) " و " برنامهریزی دانشگاهها بر اساس اصول و ارزشهای اسلامی " دیده میشود ، هیچ نشانی از یک دگرگونی ریشه دار در نظام آموزشی و یادگیری در همگانی کردن و بالابردن سطح آموزش و سرانجام بازگشائی مرکزهای آموزشی عالی که نسل جوان کشور را به سرگردانی تباهاکننده ای کشانده است به چشم نمی خورد .

در این برنامهدون در نظر گرفتن زیانهای بزرگی که تاکنون از وجود مرکزهای قدرت خارج دستگاه دولت در پوشش نهادهای اقلابی با داشتن اختیارات قضائی و اجرائی به کشور رسیده با زهم عنوان شده است " موضع دولت در قبال نهادهای انقلابی نظیر کمیته ها ، سپاه ، جهاد ، دادگاههای انقلاب ، انجمن های اسلامی صالح اصیل ، شوراهای اسلامی کارخانجات ..... حمایت ، همکاری و هماهنگی با آنها خواهد بود .

خوب پیداست نگهداشت همیشگی این نهادها که شاید بعضی از آنها برای یک دوره گذرا نقش انقلابی داشته اند جزگام برداشتن در راستای نابسامانی و جلوگیری از استقرار حاکمیت قانون نمیتواند باشد . چگونه میتوان با باقی ماندن کمیته ها و دادگاههای انقلاب در شکل کنونی به ایجاد امنیت اجتماعی و قضائی امیدوار بود و چگونه ممکن است با وجود انجمنهای اسلامی در ادارها و شوراهای اسلامی در کارخانجات با عملکردهای غلط و غرض ورزانه که داشته اند و هیچ نشانی از اسلام راستین با خصلت های فضیلت افزانندارند ، افزایش کارائی سازمانهای اداری یا بازدهی بیشتر واحدهای تولیدی را انتظار داشت .

اندک ژرف نگری به " برنامه دولت ، روشن میسازد در تهیه آن از نادیده گرفتن قانون اساسی و قانونهای عادی تازه تصویب شده هم رویگردان نبوده اند چنانکه وزارت کشور در زمینه وضع حزبهای سازمانهای سیاسی و وزارت ارشاد اسلامی در زمینه مطبوعات به تقسیم بندی و مرزکشی های تازه ای پرداخته و حقوق ملت " را نادیده گرفته اند .

در عرض در این برنامهمه به دو موضوع اهمیت خاص داده شده یکی " امنیت " که وزارت کشور برای " حفظ " آن شش نکته را عنوان کرده از جمله " تشکیل سازمان اطلاعات و تحقیقات " و نخست وزیر هم در گفتار خود اظهار داشته " دولت خودش را آماده کرده است " تا بتواند دنیا له این حرکت امنیتی " را بگیرد و - دیگر ، تصفیه اداری ، که هر یک از وزارتخانه ها بنوعی در برنامهمکار خود گنجانده است و نخست وزیر هم از مجلس تصویب لایحه باسازی " را خواستار شده و بدینگونه با یدنا ظربا زداشته و تیرباران کردنهای تازه ای که برای برقراری امنیت صورت میپذیرد و شاهدیم ریختن بیشتر نظام اداری کشور شد که با برکنار کردن دارندگان تخصص و روی کار آوردن نورچشمهای ناآزموده انجام میگیرد .

چنین برنامهای در مجلس شورا که خودزائیده یک روند انحمارگری همراه با تقلبها و تخلفهای بیشمار میباشد جز بطور سطحی مورد بررسی قرار نگرفت و نمایندگان مخالف و موافق در سخنان خود بیشتر بروضع شخصی وزیران و گذشته آنها تکیه کردند .

این شیوه عمل از برخوردهای درونی حزب جمهوری اسلامی و گروههای وابسته به آن تا اندازه
پرده برداشت و نشان داد که ربهستان کنونی کشور بدنبال آنهمه کشمکش بر سر قدرت هنوز هم چندان یک
نیستند .

بطور کلی این درسشته گروههای انحصارگراست که پس از کنا رزیدن دیگر گروهها قبضه کردن قدرت ،
از میان خود آنها باندهای تازه ای بجوشد و برای سهم بری بیشتر با بر آوردن خواستی در نهان نگهداشته
شده به کشمکش های تازه بپردازند و در حذف یکدیگر بکوشند .

آنچه در این برخوردها بی اندازه توجه را جلب میکرد افشاگری پیشینه وزیرانی بود که خود را مرکز
ثقل انقلاب میدانند ولی روشن شد در گذشته ای نه چندان دور برای آزادی از زندان تسویه نامه نوشته
و سپاه نامه خوانده و به نظام سلطنتی وابسته به بیگانه در اوج پیکارهای رها ببخش ابراز وفاداری کرده
و شگفتا که گفته شد چنین غلطکاری ها با توصیه بعضی از داعیه داران رهبری انقلاب انجام گرفته است .
بهروزی در روز دوشنبه ۱۳۶۰/۵/۲۶ مجلس شورا به یکا یک وزیران رای اعتماد داد بی آنکه نشست به
" هیئت " آنها با توجه به " مسئولیت مشترک ، اظهار نظر کند .

بینده
در مجلس یکصد و هشتاد و نه رای حق رای حضور داشتند که در هیچ مورد بیش از یکصد و هفتاد و دو نماند
رای ندادند و وزیر دفاع ملی با یکصد و شصت و سه رای و وزیر ارشاد اسلامی با یکصد و نوزده رای بیشترین و -
کمترین رای اعتماد را بدست آوردند و به فرادپیشنهادی برای وزارت راه و ترابری هم بی آنکه در گفتارها
نمایندگان مورد ایرادی قرار گرفته باشند تنها هفتاد و دو رای موافق داده شد و به وزیر نرسید .

هیئت وزیران روز سه شنبه ۱۳۶۰/۵/۲۷ نخستین نشست خود را تشکیل داد و محمد جواد باهنر در روز -
چهارشنبه ۱۳۶۰/۵/۲۸ در یک مصاحبه مطبوعاتی شرکت کرد و اظهار داشت " با شروع این کابینه وحدت وهم
آهنگی و انسجام در بین قوای سه گانه برقرار خواهد شد " و ابراز اطمینان کرد " این دولت موفق خواهد
بود به اینک قدمهای رسائی در اجرای اهداف و برنامه های خود بردارد " و یکرشته نویدهای تازه هم داد .
روز پنجشنبه ۱۳۶۰/۵/۲۹ نیز هیئت وزیران به همراه رئیس جمهور به نزد امام خمینی رفتند تا آمادگی
خود را برای کار اعلام دارند و شنیدند که " مردم بجای برنامه دادن عمل میخواهند " .

ب
به راستی که این ظاهرها زیبا هیچ شورتازه ای در میان مردم سرخورده از به بیراهه کشانده شدن انقلاب
بر نیانگیخته است و با زهم گوشزدی میگردد ، در نظام کنونی که بتدریج واسپگرانی همه تا روپودهستی آنرا
فرا گرفته است حاجائی مهره ها و رفت و آمد دولتها نمیتواند ایران را از این ورطه هولناک بیرون آورده و
استقلال طلبان و آزادیخواهان راستین بایدا برافراشتن درفش ملت گرائی در پی دگرگونیهای بنیادی
باشند .

گوشزد : گزاره خیری درون سازمانی است و باید پس از استفاده طبق دستور با زگرداننده یا از میان برده شود .